

GRUP FOCUS
TEATREGOYA

IMANOLARIAS MARÍA BARRANCO
MEJOR NO DECIRLO

DE SALOMÉ LELOUCH
DIRECCIÓN CLAUDIO TOLCACHIR

PRODUCCIÓN EJECUTIVA JESÚS CIMARRO

UNA PRODUCCIÓN DE PABLO KOMPEL. 11 Tª AI CREACIONES
Y PENTACIÓN ESPECTÁCULOS

SINOPSI

Imanol Arias i María Barranco protagonitzen una comèdia que ha exhaurit entrades en quatre països.

Ell (Imanol Arias) i Ella (María Barranco) són un matrimoni que fa molts anys que estan junts. La seva fórmula, imbatible: saber quan cal parlar i quan és millor callar. Però, què passaria si, per una vegada a la vida, es plantegessin dir-ho tot, absolutament tot? Mejor no Decirlo és una comèdia deliciosa en què tots ens hi veurem reflectits. Sobretot aquells a qui no ens agrada que ens parlin quan estem interrompent.

FITXA ARTÍSTICA

Títol original: *Fallait pas le dire*

Autoria: **Salomé Lelouch**

Traducció: **Fernando Masllorens & Federico González del Pino**

Versió: **Pablo Koppel**

Direcció: **Claudio Tolcachir**

Intèrprets:

Imanol Arias

María Barranco

Escenografia: **Mariana Tirante**

Vestuari: **Mariana Seropian**

Il·luminació: **Matías Sendón**

Espai sonor: **Guido Berenblum**

Direcció de producció: **Ariel Stoler**

Cap de producció: **Juan Pedro Campoy**

Producció executiva: **Pablo Koppel i Pentación Espectáculos**

Productor: **Jesús Cimarro**

Coordinació tècnica: **Ignacio Huerta**

Ajudantia de direcció: **Mariana Zourarakis**

Cap tècnic del teatre: **Roger Muñoz**

Màrqueting i comunicació: **Isabel Martín i Javier Antolín**

Màrqueting i comunicació del teatre: **Focus**

Reportatge fotogràfic: **Javier Naval**

Disseny d'imatge: **Javier Naval**

Distribució: **Pentación Espectáculos**

És una producció de **Pablo Koppel i Pentación Espectáculos**

NOTA DEL DIRECTOR

Mejor no decirlo es una provocación, un disfrute de actuación. Dos jugadores encendidos, abriendo las puertas de lo que siempre pensamos que es mejor no mencionar. Poniendo en duda todos los lugares comunes. Cambiando el punto de vista con mucho humor, complicidad y una infinita ironía. Para mí es un placer personal este encuentro de gente que admiro y quiero. Para compartir con el público una comedia estimulante y dinámica. Y cada uno sabrá si finalmente era mejor o no: decirlo.

Claudio Tolcachir

SALOMÉ LELOUCH

Salomé Lelouch és actriu, directora i dramaturga francesa, nascuda a París l'any 1983. Filla del cineasta Claude Lelouch i de l'actriu Evelyne Bouix, va créixer envoltada del món artístic. Es forma com a actriu i inicia la seva trajectòria tant en teatre com en cinema i televisió.

Com a actriu ha participat en diversos films i sèries franceses, i ha desenvolupat una presència constant als escenaris. Paral·lelament, destaca com a autora teatral, amb textos que combinen humor, emoció i una mirada contemporània sobre les relacions humanes. Entre les seves obres més reconegudes hi ha *Fallait pas le dire*, un gran èxit de públic i crítica, que posteriorment ha estat adaptat i representat en altres països. També ha escrit i dirigit altres muntatges teatrals que confirmen la seva veu pròpia com a creadora.

La seva obra es caracteritza per diàlegs àgils, personatges propers i una sensibilitat molt afinada pel ritme escènic. Actualment és una de les dramaturgues franceses més destacades de la seva generació, amb projecció internacional.

CLAUDIO TOLCACHIR

Actor, director, docent i dramaturg. Va néixer a Buenos Aires el maig de 1975.

Com a actor ha participat en més de trenta obres, amb directors com Daniel Veronese, Norma Aleandro, Carlos Gandolfo i Roberto Villanueva, entre d'altres.

Com a director va fundar, juntament amb el seu grup, la companyia Timbre 4 l'any 1998, amb la qual va estrenar *Chau Misterix*, de Mauricio Kartún; *Euridice*, de Jean Anouilh; *Jamón del Diablo*, a partir de textos de Roberto Arlt; *Lisístrata*, d'Aristòfanes; *La Omisión de la Familia Coleman*; *Tercer Cuerpo*; *El Viento en un Violín i Emilia* (que també va dirigir a Espanya i Itàlia), *Dinamo i Próximo*, aquestes dues últimes de la seva autoria.

També ha dirigit *Atendiendo al Sr. Sloane*, de Joe Orton; *Agosto*, de Tracy Letts, i *Todos Eran mis Hijos*, d'Arthur Miller, muntatge realitzat

a Buenos Aires i també al Teatro Español de Madrid; *Tribus*, de Nina Raines; *Ay amor divino*, de Mercedes Moran, i *La Chica del Adiós*, de Neil Simon, així com els musicals *Sunset Boulevard* i *Cabaret*.

A Espanya també ha dirigit *Tierra del fuego*, de Mario Diamant; *La verdad*, de Florean Zeller, i *Copenhague*, de Michael Frayn.

Pels seus treballs ha rebut els premis ACE, Clarín, María Guerrero, Teatros del Mundo i Teatro XXI, i ha guanyat el premi Konex com a millor director de la dècada. Les seves obres s'han representat en més de vint països i han estat traduïdes a sis idiomes.

Des de l'any 2001 dirigeix, juntament amb el seu grup, l'espai cultural TIMBRE 4. El 2023 va tornar als escenaris amb el monòleg *Rabia*, basat en la novel·la de Sergio Bizzio, en codirecció amb Lautaro Perotti, a Espanya.

IMANOL ARIAS

La seva inquietud artística el porta, als 19 anys, a Madrid, on s'introdueix en l'ambient actoral amb petits papers. En teatre ha interpretat *Muerte de un Viajante*; *El Coronel No Tiene Quién le Escriba*; *La Vida a Palos*; *Calígula*; *La Comedia sin Título*; *Sueño de una Noche de Verano*, entre d'altres, tant a Espanya com a l'Argentina amb els directors més destacats.

Entre els seus treballs de televisió destaca el seu paper a *Cuéntame Cómo Pasó*, amb més de vint anys d'emissió. També sobresurten els seus papers a *El Mejor Infarto de mi Vida*; *Velvet Colección* (Movistar+); *Anillos de Oro* o *Brigada Central*.

En cinema, a Llatinoamèrica ha treballat amb directors argentins com Marcelo Piñeyro, Daniel Burman, Pablo Agüero, Mª Luisa Bemberg o Alberto Arvelo; amb el cubà Humberto Solás o el colombià Sergio Cabrera. I a Espanya, amb més de 50 films, amb directors com Pedro Almodóvar, Vicente Aranda, Mario Camus, Jaime Chávarri, Manuel Gutiérrez Aragón, Imanol Uribe, Pedro Olea, Manuel Gómez Pereira o Gerardo Herrero, entre d'altres.

D'entre els seus nombrosos reconeixements destaca la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts d'Espanya, la Conxa de Plata al Millor Actor al Festival de Cinema de Sant Sebastià, el Premi Latino d'Or al Millor Actor Iberoamericà, l'Espiga d'Or d'Honor a la Seminci de Valladolid, 9 TP d'Or al millor actor de televisió o 5 Fotogrames de Plata al millor actor. Fora d'Espanya, 2 Premis A.C.E. (Crítics de Nova York) i el premi al Millor Actor Revelació al Festival de Berlín.

MARÍA BARRANCO

En teatre, ha pujat als escenaris amb obres com *La comedia de las mentiras* (2017), *Legionaria* (2015), *Cancún* (2014), *Tócala otra vez, Sam* (2010), *Adulterios* (2009) o *Móvil* (2007), així com en muntatges anteriors com *Algo en común*, *Los ladrones somos gente honrada* o *La venganza de Don Mendo*, consolidant també una sòlida trajectòria en l'àmbit escènic.

En l'àmbit cinematogràfic ha desenvolupat una extensa trajectòria que s'estén des de mitjan anys vuitanta fins a l'actualitat. En els darrers anys ha participat en títols com *El refugio* (2021), dirigida per Macarena Astorga, *Olea...* *¡Más alto!* (2020), de Pablo Malo, *Llueven vacas* (2017), de Fran Arráez, o *La noche de las dos lunas* (2016), de Miguel Ferrari. També ha format part de produccions destacades com *Las brujas de Zugarramurdi*, d'Álex de la Iglesia, *La daga de Rasputín*, de Jesús Bonilla, *La vida empieza hoy*, de Laura Mañá, o *Don Mendo Rock ¿La venganza?*, de José Luis García Sánchez.

Al llarg de la seva carrera ha treballat amb alguns dels directors més rellevants del cinema espanyol, participant en films com *La niña de tus ojos*, de Fernando Trueba, *Anita no pierde el tren*, de Ventura Pons, *El viaje de Carol*, d'Imanol Uribe, *¡Átame!* i *Mujeres al borde de un ataque de nervios*, de Pedro Almodóvar, *Las edades de Lulú*, de Bigas Luna, o *El palomo cojo*, de Jaime de Armiñán, entre molts altres.

Ha estat reconeguda amb nombroses nominacions i guardons als **Premis Goya**. Va ser nominada a la millor interpretació femenina de repartiment els anys 1993 per *La ardilla roja*, 1991 per *El rey pasmado* i 1989 per *Las cosas del querer*. L'any 1990 va guanyar el Premi Goya a la millor interpretació femenina de repartiment per *Las edades de Lulú*, i el 1988 va rebre el mateix guardó per *Mujeres al borde de un ataque de nervios*.

INFORMACIÓ GENERAL

Mejor no decirlo

Del 18 de març al 12 d'abril de 2026

Horaris

De dimecres a divendres a les 20 h

Dissabtes 17:30 h i 20:30 h

Diumenges 17:30 h

Preus

A partir de 25€

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Goya – teatregoya.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

Promentrada.cat – 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda i Anna Pérez

93309 75 38

premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Comparteix la teva experiència amb el hashtag **#MejorNoDecirlo** i etiqueta **@Teatre_Goya**

PATROCINADOR PRINCIPAL

EMPRESSES PATROCINADORES

PARTNER TECNOLÒGIC

MITJÀ DE COMUNICACIÓ OFICIAL

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

AMB EL SUPORT DE

Finançat per

